

Búcsúznok Vigassy Józsefné,
született Dezsényi Klárától (1940-2018)
kisgyermeknevelő, klinikai szakpszichológus

Az önvallomását ezekkel a szavakkal indította és ezzel zárta:

„Az életút sokrétű, sokirányú, nagyon szép, de küzdelmes, felelősséggel, szép emlékekkel, tartalmas szakmai és emberi kapcsolatokkal.”

Klárka, Budapesten, született 1940.02.28-án.1958-ban érettségizett a debreceni Római Katolikus Svetits Általános Leánygimnáziumban „jeles” eredménnyel.

Pályáját a csopaki-, majd a budapesti Rege utcai Csecsemőotthonban kezdte 1959-ben, mint képesítés nélküli gondozónő. 1962-ben szerezte meg a csecsemő- és gyermekgondozónői szakképesítést. Dolgozott gondozónőként a Budapest XI. kerületi Erőmű utcai módszertani bölcsődében, ahol rendszeresen részt vett a továbbképzési, módszertani feladatok ellátásában, a megfigyelésekben, lélektani előadásokat tartott, óvodai jellemzéseket készített.

Munka mellett végezte az ELTE pszichológia szakát, és szerzett klinikai szakpszichológus diplomát 1970-ben.

A Móra Ferenc Egészségügyi Szakközépiskolában a gondozónő jelölteknek általános- és fejlődéslélektant, neveléstant tanított. Az Egészségügyi Vezetőképzőben tartott előadásokat. 1971-ben hivatalosan tanulmányozhatta a környező országok intézményes gondozási, nevelési koncepcióit a Bulgáriában megrendezett Kisgyermeknevelési Kongresszuson az Egészségügy Minisztérium kiküldetésében. Magánemberként az NSZK-ban és Franciaországban találkozott a korosztály ellátási formáival, San Franciscóban látogathatott gyermekintézményeket. 1971-ben férjhez ment, és hamarosan két fiát is nevelte.

1976-tól az Egészségügyi Szakdolgozók Központi Továbbképző Intézetében pszichológus főmunkatársként dolgozott: a másodfokú szakasszisztens képzés keretében szakma-specifikus alkalmazott lélektani ismereteket tanított. Az országos szintű oktatás-felügyelet mellett tananyag, tanterv, jegyzet készítése, kutató-elemző munka (pályaorientáció, pályatükrök készítése, figyelem-reakcióidőmérő vizsgálatok (P-R méterrel) képezték feladatait.

Pszichológusként 1983-tól a Budapest XI. kerületi Tétényi úti Módszertani Bölcsődében dolgozott. Munkájában arra törekedett, hogy a kisgyermek számára minél jobb feltételeket nyújtson a bölcsődék, a gyerekek érzelmi biztonságban, aktívan tölthessék napjaikat.

Segítette a bölcsődékben és csecsemőotthonokban dolgozó gondozónőket, hogy munkájukat minél magasabb színvonalon tudják ellátni. A csoportban viselkedésével nehézséget okozó kisgyermek helyzetének rendezésében, a szülőkkel való kapcsolattartás erősítésében együttműködött a gondozónőkkel. Részt vett a kerületi bölcsődék ellenőrzésében, a sajátos nevelési igényű kisgyermekek szűrésében, a kötelező továbbképzések, házi továbbképzések szervezésében, vezetésében, új dolgozók betanításában.

A BOMI munkatársaival együttműködött új gondozási-nevelési módszerek kidolgozásában, kipróbálásában, elterjesztésében, a szakma fejlesztése, magasabb szintre való emelése érdekében.

Részt vett az ETI szakgondozónői képzésében. Alkalmazott lélektant, vezetéslelektant tanított a hallgatóknak, a bölcsődevezetés felelősségteljes munkájára készítette fel őket.

A szakképzés korszerűsítésében, az érettségire épülő 4+2, 4+3 éves csecsemő- és kisgyermekgondozó képzés kidolgozásában is közreműködött, a BOMI és az Egészségügyi Szakközépiskolák munkatársaival közösen. Tagja volt az 1990-ben megalakult Bölcsődei Szakmai Kollégiumnak.

1991-től nyugdíjazásáig a Népjóléti Minisztérium Család-gyermek- és Ifjúságvédelmi Főosztályán dolgozott főtanácsosi rangban, osztályvezető helyettesi beosztásban. Tevékenysége az ágazati szakmaképviselést, szakmai irányítást, felügyelet biztosítást, új ellátási formák (CSANA) kidolgozását, modellezését, korosztályi kutatások előkészítését, szervezését jelentette, az aktuális gyermekvédelmi feladatok ellátása mellett.

A Főosztályhoz tartozó országos intézetekkel (BOMI, CSOMI) a kapcsolattartás, a területi team ellenőrzéseken való részvétel és írásos jelentés készítés is része volt feladatainak. A kisgyermek-szakos képzésformák, kísérleti tematikák, követelményszintek kidolgozása, lektorálása az Oktatási Főosztállyal közös tevékenysége volt.

Az ETI felkérésre az oktatói tevékenysége kiterjedt a BOMI, a Budapesti Egyesített Bölcsődék, a Bölcsődei Igazgatóságok (Szolnok 1996-98, Szeged 1995-98, Veszprém és Pécs) által szervezett II. fokú képzésekre. Az ETI-ben folyó szakgondozónői képzésben 2005-ig vett részt. A CSANA kísérletben résztvevők felkészítésében is szerepet vállalt.

Több, a kisgyermeknevelés témakörben tartott megbeszélésen, oktatói értekezleten, konferencián vett részt előadóként, elnökként (Bulgária, Budapest, Pécs, Szolnok).

1996-ban ment nyugdíjba, de a munkát nem hagyta abba, az ETI-s feladatok mellett Zsámbékon, az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán az óvónőképzésben is tanított, és számos szakmai összejövetelen, ünnepségen szívesen vett részt még évekig.

Hosszantartó súlyos betegsége legyőzte, életének 79. évében elhunyt Budapesten, 2018.11.13-án, este.

Szakmai tagságai

- Magyar Pszichológiai Társaság
- Pedagógiai Társaság Kisgyermeknevelési Szakosztály
- Bölcsődei Szakmai Kollégium (1991-ig aktív tag, utána minisztériumi tisztségviselőként, mint meghívott).

Társadalmi tisztségei - Szakszervezeti bizalmi volt a Rege utcai Csecsemőotthonban, az Erőmű utcai Bölcsődében, és az ETI – ben.

Főbb publikációi

- Alkalmazott lélektan: Vezetési ismeretek - Jegyzet a BÖS képzés számára
- Bölcsődei Szakmai Kollégium 1/1991.(I.29) sz. Irányelve a speciális gondoskodást igénylő (fogyatékos) gyermekek bölcsődei ellátásához. Szerzőtársként, Bp. 1991.
- A Családi Napközi kritérium rendszere In: Család, gyermek, ifjúság c. folyóirat, 1994.
- A gyermekpszichológus töprengései a gyermekbántalmazásról (Támogatási feladatok és lehetőségek) In: A gyermekbántalmazás Magyarországon c. tanulmánykötet Szerk.: dr. Barkó Éva, Budapest, 1995.
- A Családi Napközi működéséhez szükséges tárgyi feltételek In: A CSANA munkacsoport kiadvány sorozata. Szerk.: dr. Mátay Katalin
- A 0-3 éves korú gyermek jellemzői (jegyzet óvónő hallgatóknak, a Zsámbék, Apor Vilmos Főiskola adjunktusaként, 1991-97.)
- „Az agresszió kezelése” című tanári kézikönyvben „Az agresszió jelenségek” című. I. rész a Szociális és Családügyi Minisztérium felkérésére, 2001.

Kitüntetései

- „Kiváló szakmai munkáért” /1983.
- „Magyar Bölcsődékért” Akócsi Ágnes díj / 2011.

Közel 40 éven keresztül tevékenykedett a napközbeni kisgyermekellátás különböző szintjein. Tudása legjavát adta és a területen ma dolgozó szakembereket ő is segítette, tanította, hogy munkájukat a családok és a kisgyermekek érdekében magas színvonalon végezhessék.

Jó munkatársi, baráti kapcsolat fűzte a BOMI, a CSOMI, az ETI, a Tétényi úti Módszertani Bölcsőde, a fővárosban, és szerte az országban működő számos bölcsőde szakmai munkatársaihoz. Lelkiismeretes munkája, felkészültsége, kiegyensúlyozott személyisége, kedvessége valamennyiünket segített, támogatott.

Elévülhetetlen érdemeket szerzett a napközbeni kisgyermekellátás területén. Szakmai munkája, elkötelezettsége, követendő példa számunkra.

BÚCSÚZUNK TŐLED KLÁRIKA!

Tanítványaid, Munkatársaid, Pályatársaid, a Szülők és a Gyermekek!!!!

Emléked megőrizzük! Nyugodj békében!

A családja egyetértésével összeállította: Vokony Éva

A búcsú szentmise, és az azt követő temetés 2018. december 15-én, 15 órakor a zugligeti Szent Család plébániatemplomban (1125 Bp. Szarvas Gábor u. 52.) lesz megtartva. A szakma részéről búcsúztatja barátja, pályatársa, volt fővárosi bölcsődei szakfelügyelő Czeglédy Ákosné – Kati.

Megközelíthető: 22-es és 22A busszal a Moszkva térről vagy a 291-es busszal a Nyugati pályaudvartól, a Kuruclesi úti megállóig.